

aldrig bebrejdede ham det, thi det var nødvendigt.

Det ærede Medlem Hr. Rode forargedes over, at jeg antog, der vilde blive saa stor en Afstand imellem Budgettet — altsaa Finanslov og Tillægsbevilling — og den virkelige Udgift, og at den virkelige Udgift vilde blive saa meget mindre, og han mente da, at dette maatte skyldes, at det hele var lagt galt an. Ja, jeg har mange Gange haft Lejlighed til at komme ind paa dette Tema — jeg har gjort det for mange Aar tilbage og har paavist, hvorfor det er nødvendigt, at Bevillingerne er en Del større end Udgifterne. Man er nødt til i de enkelte Grene af Statshusholdningen at stille sine Forslag saaledes, at man er sikker paa at kunne have det fornødne til Raadighed, med andre Ord: man er nødt til at opstille et Maksimumsbudget. Det betyder jo ikke, at de Penge, som en Gang er bevilget, absolut skal bruges; og det viser sig ogsaa, at ikke alene paa Grund af, at visse Udgifter ikke er afholdt, men ogsaa paa Grund af betydelige Beparelser er Udgiften, navnlig i de sidste Aar, blevet væsentlig mindre end anslaaet. Det er altsaa ikke noget nyt, det er noget ganske sædvanligt og selvfølgelig, som med Undtagelse af visse Aar, hvor særlige Omstændigheder gør sig gældende, bestandig maa gentage sig. Naar vi ser f. Eks. paa Statsregnskabet 1919—20, vil vi se en Forskel paa Bevilling og Regnskab paa ca. 50 Mill. Kr. Det var altsaa det sidste Finansaar, for hvilket den radikale Regering havde Ansvaret. Det var en selvfølgelig Ting, som det ikke kunde falde mig ind at bebrejde Regeringen, og der er heller ingen Grund til at bebrejde mig, at Forholdet er saaledes. Det ærede Medlem spekulerede meget over, hvad Grunden da kunde være til de store Udgifter. Ja, man trættes jo ved idelig at gentage det samme, og jeg er ogsaa blevet fritaget derfor ved det Foredrag, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen holdt i Formiddagsmødet, og hvor han kort paaviste de mange forskellige Grunde til, at Udgifterne var blevet større og Indtægterne mindre. Det er jo ganske klart, at et Aar med Budgetter, hvor Tjenestemandslovens forøgede Lønninger har virket med deres fulde Styrke, hvor Priserne har været høje, hvor 8 Timers Arbejdsordningen virkede uden Lempelser, hvor der var en mægtig ekstraordinær Arbejdsløshed, som gjorde det nødvendigt at iværksætte offentlige Arbejder i meget større Omfang end normalt for derved at yde Bidrag til at afhjælpe Arbejdsløsheden, hvor Byggetilskud og Tilskud til kommunale Arbejder var saa

mægtig store — det er klart, siger jeg, at et saadant Aar, naar tillige Indtægterne svigter med henimod 150 Mill. Kr., maa blive et stort Underskudsaar. Det er der dog ingen, der med nogen som helst Ret kan undres over. Det ærede Medlem talte om Skattelovene og mente, at de maatte have givet et meget utilfredsstillende Resultat for mig. Ja, det er selvfølgelig utilfredsstillende for mig, at det ikke lykkedes at gennemføre Toldloven. Jeg haaber, det skal kunne lykkes mig til næste Aar, men der er jo ikke noget nyt i, at en Toldlovsbehandling her i Landet tager mere end et Aar; og det vilde ikke være rigtigt nu at forcere Gennemførelsen af Toldloven, før de forskellige Muligheder for at naa til Enighed er prøvet. Men i øvrigt har jeg ingen Grund til at beklage mig over Skattelovene. Loven om Grundskyld er der alt muligt Haab om at faa gennemført i denne Rigsdagssamling — jeg tror sikkert, det vil kunne ske —, og de øvrige Skattelove er jo gennemført, to af dem ganske vist kun for et Aar, men som jeg udtalte ved disse to Skatteloves Behandling, føler jeg mig ganske forvisset om, at disse Skattelove vil blive vedtaget ogsaa næste Aar. Det ærede Medlem mente, det kun var ret smaa Forandringer, der var foregaaet i vor Skattelovgivning. Det er det dog ikke. Foruden Gennemførelsen af de to helt nye Love og Luksustoldloven er der foretaget stærkt indgribende Forandringer i de øvrige Skattelove, til Eksempel er Indkomst- og Formueskatten ændret paa en Maade, som ikke mindst for de smaa Skatteydere vil vise sig meget betydningsfuld igennem den stærke Lempelse for de smaa Formuer og igennem de stærkt forøgede Fradrag. I Loven om Arv og Gave er der indført meget væsentlige Ændringer og ligeledes i Spirituslovgivningen.

Det ærede Medlem var inde paa et Forhold vedrørende mig personlig, idet jeg, da jeg tiltraadte min nuværende Stilling, havde bevaret min Stilling som Formand i de to Statskrigsforsikringsinstitutioner, som da var traadt i Likvidation. For mig var det en selvfølgelig Ting, at det Arbejde, som jeg havde gennemført i Krigsaarene, kom ogsaa jeg til at afslutte. Det ærede Medlem omtalte disse Stillinger, som om det var saadant et almindeligt ministerielt Ben, og bebrejdede mig, at jeg ikke havde givet Afkald derpaa. De to Krigsforsikringsinstitutioner er jo oprettet ved Lov, og den Udnævnelse, som Trafikminister Hassing Jørgensen indstillede mig til, var en kongelig Udnævnelse. Den Gang Tra-